





## Učestale kontrole

Nekada su tržišni inspektorji odlazili na pumpe s vremenom na vreme, tako da mnoge pumpe nikada nisu proverili. U programu markiranja propisano je da svaka pumpa mora biti kontrolisana najmanje jednom godišnje, a neke su proverene i više puta. Tokom 2015. godine, tržišni inspektori su imali oko 1.650 kontrola benzinskih stanica i pritom je provedeno prisustvo markera u blizu 7.000 uzoraka. Slično je i sa monitoringom kvaliteta, kojim će godišnje biti provedeno oko 3.700 uzoraka goriva. Poredjenja radi, donedavno su inspektori na laboratorijske analize slali godišnjeg stotinjak uzoraka goriva.



Istovremeno sa smanjenjem uvoza baznih ulja zabeležena je i povećana prodaja dizel-goriva na pumpama. Jasno je da nije bilo razloga da se potrošnja zaista naglo poveća, već se radi o tome da su trgovci koji su ranije varali prikazujući manji promet da bi plaćali manje za akciju u PDV, zbog markiranja morali da prednu na legalan način rada i prijave sve što su prodali.

## Efikasno prikupljanje akcije

I rezultati u celokupnom dosadašnjem periodu primene markiranja potvrđuju da je ono znatno promenilo situaciju na tržištu i stalo na put mahniciama. Prema podacima o akciji

zama, vidi se da ukupni prikupljeni iznos raste i veći je nego dok markiranja nije bilo. Istina da je u tom periodu bilo i povećanja visine akcije, ali i da se to uzme u obzir, vidi se da je naplata akcije kojih se otkrije nemarširano ili nekvalitetno gorivo predviđena je novčana kazna do tri miliona dinara i zabrana rada pumpe od šest meseci do tri godine

iako se visina akcije nije menjala.

Možda pomenutih nekoliko procenata nekome ne zvuči značajno, ali treba imati u vidu da se mnogo više varalo sa dizel-gorivom. Tako je za nješta 2014. godine prikupljeno 15,3 odsto više na ime akcije nego 2013., iako je visina akcije porasla za 9,5 odsto. Sledće godine, visina je porasla za 8,7 odsto, a naplatila za 12,4. Sve u svemu, markiranje je povećalo prihode državnog budžeta od akcije za vi-

še desetina miliona evra godišnje. Taj novac je postao i račune, ali je završavao u džepovima prevaranta, a sada ide u državnu kasu.

S druge strane, u decembru 2015. godine započeti monitoring kvaliteta je usmeren direktno na proveru osobina goriva, tako da neposredno korist imaju vlasnici automobila jer dobijaju gorivo čiji kvalitet ispunjava norme. Posredno, i monitoring sprečava malverzacije jer, na primer, otkriva ako je u gorivo dodata neka nedozvoljena primesa.

Rezultati u prvih nekoliko meseci kontrola pokazali su da postoji mali procenat goriva koje ne ispunjava standarde, ali kako objašnjavaju u tržišnoj inspekciji, on je na približno istom nivou kao u drugim zemljama u kojima se sprovodi ovakav program. Dobro je i to što se radi o malim odstupanjima, koja nastaju zbog pristupa u rukovanju gorivom, a broj uzoraka sa negativnim rezultatom se iz meseca u mesec smanjuje.

Dakle, jasno je da markiranje i monitoring kvaliteta ostvaruju svoju ulogu i imaju mnoge pozitivne efekte, jer od njih koristi imaju i država i vozaci, ali i pošteni prodavci jer više nemaju nelojalnu konkurenčiju. Sa druge strane, jasno je i kome ovakvi programi smetaju. ■

| KO IMA KORISTI OD MARKIRANJA I MONITORINGA |  |
|--|--|
| DRŽAVA                                     | Desetine miliona evra godišnje više u budžetu, jasan uvid u dešavanja na tržištu goriva  |
| PRODAVCI GORIVA                            | Nema nelojalne konkurenčije koja zahvaljujući prevarama povećava zaradu; povećanje prodaje, jačanje poverenja kupaca prema prodavcima i gorivu koje kupuju |
| VLASNICI AUTOMOBILA                        | Gorivo čiji kvalitet odgovara standardima  |

## KO ZBOG MARKIRANJA I MONITORINGA KVALITETA TRPI ŠTETU

Nepošteni trgovci koji su ranije ostvarivali ogromnu zaradu ne plaćajući akciju i PDV produžujući nekvalitetno gorivo

## Manje pritužbi kupaca goriva



Podaci Nacionalnog udruženja potrošača Srbije pokazuju da se od uvođenja markiranja znatno smanjio broj pritužbi kupaca i na osobine goriva i na rad pumpi



## Cena mnogo manja od koristi

Iako podrazumeva svakodnevno angažovanje većeg broja ljudi i savremene opreme, sprovođenje programa markiranja za državu ne predstavlja dodatni izdatak. Ono se naime finansira iz naknade koju naftne kompanije plaćaju za obeležavanje goriva markerom, a iznosi 28 para po litru goriva. Iako ta naknada povećava cenu goriva, ona čini svega oko 0,2 odsto maloprodajne cene.

SAT Plus # 395 • 2. jun 2016. 51